

Rozenkruis en Gnosis

Het pad van transfiguratie

De besproken verwerkelijking van de onsterfelijke nieuwe ziel vindt plaats als een geleidelijk innerlijk proces. Het is een proces van zelfverwerkelijking op basis van een nieuwe levenshouding. Hierin wordt de ontwikkeling van de nieuwe ziel in ons prioriteit gegeven, dat wil zeggen, doen wat wel, en laten wat niet bevorderlijk is.

De mens is een bewoner van een microkosmos of kleine wereld. In de sterfelijke mens kan de onsterfelijke nieuwe ziel tot ontwikkeling komen. Dit is het begin van een weg tot volledige vernieuwing van een mens naar geest, ziel en lichaam.

Deze weg is door alle tijden heen bekend geweest. Ze werd en wordt onderwezen in alle mysteriescholen. Zo kennen we onder andere de christelijke, de Egyptische, de Indische en de Chinese inwijdingsmysteriën. Ook rozenkruisers willen in de praktijk deze inwijdingsweg toepassen.

In de wijsbegeerte van het Rozenkruis neemt de roos, de geestvonk, een belangrijke plaats in. De roos symboliseert het eeuwigheidsbeginsel in ons microkosmische stelsel. Op basis daarvan kan een proces van zielevernieuwing beginnen, een vernieuwing en verandering. Het is een proces dat zowel in het stoffelijke lichaam, als in de meer fijnstoffelijke lichamen plaatsvindt.

De natuurmens

Wij kennen de gewone chemische processen in ons lichaam. Uit ons voedsel nemen we diverse stoffen op die zorgen voor onze instandhouding. Door de ademhaling nemen we zuurstof op en dit is zo essentieel voor ons, dat we maar heel kort zonder adem kunnen leven.

Naast voedsel en zuurstof houden we onze levensenergie op peil door meer fijnstoffelijke ethers. Deze ethers zijn net zo belangrijk voor ons als voedsel en ademen. Ze onderhouden onze levenskracht en in die zin ook onze bezieling.

Iedereen trekt ethers aan die aansluiten bij de eigen levensinstelling en levensgerichtheid. De mens leeft uit deze energie en straalt die vervolgens ook weer uit. *Wat je voedt, dat groeit*, zegt de volksmond.

Wat geldt voor de microkosmos, geldt ook voor kosmos en macrokosmos. De hele levensatmosfeer bestaat uit ethers en astrale vibraties. Zij vormen één grote samenhang van stralingen van verschillende aard en geladenheid. Astrale krachten zijn lichtvibraties die op de mens inwerken. Een mens neemt naast het de lichtkrachten van zijn directe omgeving, ook die van kosmos en macrokosmos in zich op.

Een mens trekt alleen aan en kan alleen vasthouden wat met hem verwant is. De kosmische en macrokosmische stralingen waarmee hij geen affiniteit heeft, gaan langs hem heen. Zijn eigen ademveld wordt bepaald door levensgerichtheid, door verlangens en gedachten, door karma en haar werking. Dit is bepalend voor wat hij aantrekt, of juist niet. Zo blijft hij net zo lang ingesponnen in zijn eigen web tot zijn bewustzijn verandert door de gnostieke lichtkracht in het hart.

De oorspronkelijke mens

In het boek *De Elementaire Wijsbegeerte* schrijft J. van Rijckenborgh hierover:

In en door de dialectische tempel heen, moeten wij aan een nieuwe tempel bouwen. De aanvangende leek dient, de realiteit van zijn staat inziende en aanvaardende, de oude tempel in een zodanige toestand te brengen dat de krachten van de natuur zo min mogelijk weerstand zullen bieden.

(Elementaire Wijsbegeerte, 3e druk, hfst. V, blz. 49/50)

Van de geestvont die naar zijn wezensaard één is met het vibratieveld van de gnosis, gaat een straling uit. Zij roept in een mens een herinnering op aan de oorspronkelijke of hogere mens. Er zijn velen die deze roep in het hart vernemen. Ze worden erdoor verontrust en reageren erop. Ze gaan op zoek naar antwoorden.

Maar er gebeurt meer dan alleen de mentale reactie, want de werkzaamheid van het gnoslicht werkt ook in op het stoffelijke lichaam. Het hart en het bloed worden met lichtkracht geladen. Door dit proces wordt het bewustzijn letterlijk gevoed. Nieuwe ideeën over vrijheid en eenheid ontstaan en we zien een andere, nieuwe werkelijkheid voor ons geestesoog. Dit is het begin van een proces van zieleverandering en van vrijmaking.

Bewustzijnsstaat is levensstaat

De uitspraak *bewustzijnsstaat is levensstaat* wil niet zeggen, dat wij door een bepaalde bewustzijnsstaat tot een of andere levensstaat kunnen besluiten. Het gaat er meer om waar het bewustzijn door wordt gevoed. Als we door het gnostieke veld worden gevoed, dan is het overgaan tot een nieuwe levenshouding geen moeilijke keuze maar een vanzelfsprekendheid.

Ons bewustzijn wordt sterk beïnvloed door onze verlangens. De aard van ons *begeerte- of astrale lichaam* werkt door in ons denken. In en door het leven heen, worden we ons hiervan bewust. Zo is het leven zelf onze leerschool. Steeds

opnieuw worden we voor de vraag geteld: zijn we gericht op het ik of op de ander in ons, op de nieuwe ziel? Dus: uit welk bewustzijn leven we?

In de Bijbel wordt dit proces van bewustwording van de andere in ons geschetst in de mens Johannes de Doper. Johannes is de voorloper, de wegbereider voor de nieuwe ziel, voor Jezus. Hij wijdt zijn leven aan zijn herontdekte levensbestemming.

Transfiguratie

Transfiguratie is een proces van verandering van de aardse naar de goddelijke mens. Zoals de aardse mens een sterfelijke ziel heeft en een sterfelijk lichaam, zo heeft de nieuwe mens een onsterfelijke ziel en een onsterfelijk lichaam.

De omzetting van de oude mens naar de nieuwe mens is een proces waarbij ook de persoonlijkheid betrokken is. Alleen door toewijding en door het wegcijferen van zijn hele wezen, kan de grootse *vernieuwing van geest, ziel en lichaam* plaatsvinden.

Het belangrijkste is om hier daadwerkelijk een begin mee te maken. De goddelijke liefdekracht kan een omwenteling in ons leven veroorzaken.

In de Bijbel wordt dit proces symbolisch *het bouwen van een nieuwe tempel* genoemd.

De roos die bloeit, de ziel die de geest vindt, leeft in het ritme van die geest. Zij ademt in die vibratie. De gedachte, het nieuwe denken, voert terug langs de lijn van het grove ritme vol storing naar het ijle ritme zonder storing. Dat is – in eenvoudige bewoordingen – wat rozenkruisers transfiguratie noemen.